

Erhvervsstyrelsen
Att.: Michael Roland Lundstrøm Nielsen

Sendt pr. mail til microl@erst.dk

København, 15. september 2016

Høring af udkast til forslag om lov om Planklagenævn

De Samvirkende Købmænd (DSK) har modtaget ovennævnte udkast i høring, hvilket vi takker for.

Helt overordnet set er planloven – og dermed også den instans, hvortil en række af de afgørelser, der er truffet i henhold til planloven – af overordentlig stor betydning for DSK med henblik på bevarelsen af en fintmasket butiksstruktur.

Vi har fuld forståelse for, at etablering af en ny klagenævnstruktur er en del af den politiske aftale. Vi finder det dog overordentligt problematisk, at det direkte i aftalen anføres, at klagesystemet skal afspejle en bedre balance mellem hensynet til vækst og udvikling over for hensynet til natur og miljø. I vores øjne er et klagesystems fornemmeste opgave at foretage en juridisk vurdering af, hvorvidt den gældende lovgivning er overholdt eller ej – uden skelen til hverken "vækstfremmende" eller politiske hensyn.

I forhold til lovforslagets enkelte elementer har vi følgende kommentarer:

Planklagenævnets sammensætning

Når der i dag påklages afgørelser på detailhandelsområdet, bliver sagerne behandlet i Natur- og Miljøklagenævnets læge sammensætning – det vil sige under medvirken af en formand, to højesteretsdommere samt syv medlemmer, der er udpeget af Folketinget. Der hersker altså absolut ingen tvivl om, at der ikke er nogle "falske lodder i vægtskålen". Nævnets afgørelser sker under medvirken af stor juridisk ekspertise og politisk udpegede medlemmer.

Hvis lovforslaget vedtages i sin nuværende form, vil det kommende nævn bestå af i alt 11 medlemmer, hvoraf seks medlemmer er udpeget af erhvervs- og vækstministeren.

Det er korrekt, at fem af disse medlemmer er udpeget efter indstilling fra en række erhvervsorganisationer, men det er dog ministeren, der har den fulde udpegningsret.

Det forhold, at medlemmerne er udpeget af erhvervs- og vækstministeren sammenholdt med bemærkningerne fra den politiske aftale om, at "klagesystemet skal afspejle en bedre balance mellem hensynet til vækst og udvikling over for hensynet til natur og miljø", finder vi overordentligt betænkeligt. Et klagenævn har som nævnt som sin fornemmeste opgave at sikre, at gældende lovgivning bliver overholdt. Så det er den materielle lovgivning, der er normsættende for, hvordan et klagenævn kan træffe sine afgørelser, og vi frygter, at der med det foreliggende lovforslag vil ske en politisering af afgørelserne på bekostning af en faglig, juridisk vurdering.

Vi skal derfor stærkt advare mod en svækkelse af det tidligere nævns uafhængighed og finder, at der med den foreslåede sammensætning sker en u hensigtsmæssig sammenblanding af den udøvende og den dømmende magt, når ministeren får så stor indflydelse på det kommende nævns sammensætning.

Påklage af afgørelser

Det fremgår i dag klart af planlovens § 58, hvilke afgørelser der kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. På detailhandelsområdet er det typisk afgørelser i henhold til § 58, stk. 1, nr. 4, der er hjemmelsbestemmelsen for klager.

Af lovforslaget fremgår det af § 15, at en konsekvensændring af planlovens § 58 fremover alene vil angive, at afgørelser efter § 35, stk. 1, kan påklages til det nye Planklagenævn, mens erhvervs- og vækstministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om, hvilke afgørelser, der udover de i stk. 1 nævnte, kan indbringes for Planklagenævnet.

Denne konstruktion finder vi overordentlig besynderlig. Det vil sige, at det fremover ikke bliver muligt direkte af planloven at læse, hvilke afgørelser der kan påklages og til hvem, men at man skal over i en bekendtgørelse for at se nærmere herom. Og hvad er begrundelsen for, at specifikt § 35, stk. 1, er nævnt, mens alle andre bestemmelser "henvises" til en bekendtgørelse?

Det fremgår ganske vist af bemærkningerne til bestemmelsen, at den gældende klageadgang vil blive videreført uændret, og at der for klager på planområdet ikke ændres på, hvad der kan påklages, hvem der kan klage, og hvem der har partsstatus.

Af hensyn til såvel retssikkerheden som til læsevenligheden af den kommende lovgivning, skal vi henstille til, at det også fremover vil fremgå direkte af planloven, hvilke afgørelser der kan påklages og til hvem, således at der ikke efterfølgende opstår tvivl om, hvorvidt den nuværende klageadgang fortsætter uændret, ligesom det heller ikke fremover vil være muligt at ændre herpå, uden at Folketinget bliver involveret. Hvis der alene er tale om regulering i en bekendtgørelse, vil denne også efterfølgende kunne ændres rent administrativt.

Hvis der i forbindelse med ovenstående måtte være eventuelle spørgsmål, som I ønsker uddybet, står vi naturligvis til rådighed herfor.

Med venlig hilsen

Jytte Tandrup
Underdirektør